

OSTANI Z MENOJ

Niko Grafenauer

Šla sva
med temno podstenje večera.

Ni bilo ptic,
uperjenih v sen.
Drevesa so z mrtvimi listi čakala
spočetje vetra.
In trava
je omahovala za mesečino tvojih oči.

Ostani z menoj,
da bova v zaupanju udavila nemir, ki se prebuja.
Morava se ljubiti
mimo vseh žalostink tega veka,
ker nosiva v sebi
zapuščeno svetlobo križev,
ki sva jim ubežala.

DREVO OB ČETRTKIH (Konec)

Leopold Suhodolčan

Robert se je leno pretegoval po kanapeju. Slekel si je bil suknjič ter sezul čevlje, nato pa si je dal roke pod glavo ter smehljaje opazoval Ano, ki se je sukala po sobi. Ta hip sem na moč podoben srečnemu družinskemu očetu, ki se je ravnokar vrnil z dela, se je nasmihal. Lepa žena se smuka okrog mene, po sobi mamljivo diši po kavi in pečenih jajeh. Skozi okno vidim, da je sonce za danes že odslužilo in da postajajo sence na bližnjih pobočjih vse gostejše. Toda razmišljanje mi še malo ne pristoji, se je precej opozoril. Najbrž take že ob rojstvu odberejo, kot: ti in ti boš v življenju hiral od razmišljanja, ha, ha, ti pa boš lenaril na kanapeju in kadil cigare, ne da bi kaj razmišljjal, hm, ti in ti boš v časnikih bral samo male oglase, ha, ha, ti pa boš z lahkoto postal velik goljuf, tebe in njega bodo kar naprej zapirali kot kokoš, tretji pa naj vsakokrat uide postavam skozi šivankino uho, ha, ha, ti in ti boš vse življenje zardeval, kadar boš ogovoril dekle,